

افزایش فشار داخلی جمجمه :

Increased Intracranial Pressure

Cerebral Swelling and Edema

این بیماری به ندرت اولیه می‌باشد و بیشتر متعاقب سایر بیماریها رخ می‌دهد و همیشه به صورت حاد بروز می‌نماید.

این بیماری یک پدیده گذرا و موقتی می‌باشد که یا باعث مرگ می‌شود و یا پس از بهبودی ایجاد عوارض مغزی در دام می‌نماید.

به طور کلی در مغز سه فرم ادم دیده می‌شود.

1- ادم وازوژنیک:

در این فرم نفوذپذیری مویرگهای مغزی افزایش می‌یابد.

در آبسه‌های مغزی، خونریزی‌های مغزی، مسمومیت با سرب، مننژیت چرکی، ضربات مغزی، تزریق داروی آرام بخش آسپرومازین باعث ایجاد این نوع ادم می‌شود.

2- ادم سایتوتوکسیک:

در این فرم همه سلولهای بافت مغزی مانند نرونها و سلولهای آندوتلیال دچار ادم و التهاب می‌شوند.
متعاقب هیپوکسیا، پونوموآنسفالومالیسیا و مسمومیت با نمک، این فرم دیده می‌شود.

3- ادم بافت بینابینی مغز:

این نوع ادم متعاقب بیماری هیدروسفالوز دیده می‌شود.

علائم بالینی:

این دامها دچار حرکات غیر ارادی هستند مانند تشنج و لرزش عضلانی، ضعف و کوری مغزی. اگر این فشار طول بکشد مغز دچار نکروز حاصل از ایسکمی می‌شود که اگر دام بهبود یابد، یکسری علائم عصبی، تا آخر عمر باقی می‌مانند.

درمان:

درمان بستگی به نوع ادم دارد. استفاده از تیامین، کورتون و دگزامتازون معمولا موثر است.